

Manifest per a una política cultural de llarg abast

Posted on [November 9, 2016](#) by [admin](#)

ELS TREBALLADORS I TREBALLADORES DE LA CULTURA

Entenem que contribueix al desenvolupament social, humanístic i econòmic del país; i volem manifestar la nostra més alta preocupació per la situació de la política cultural catalana, davant la continuada i creixent situació d'abandonament que rep per part de les institucions públiques. Les Associacions professionals del sector de la cultura, conjuntament amb els treballadors i treballadores independents, volem posar de manifest que tant la Conselleria de Cultura de la Generalitat com l'Àrea d'Empresa, Cultura i Innovació de l'Ajuntament de Barcelona, duen a terme unes pràctiques que s'allunyen de les normes mínimes de respecte als creadors de Catalunya i als seus públics respectius.

En relació al Departament de Cultura de la Generalitat

Hi ha una absoluta **manca de transparència** respecte a la política Cultural de la Conselleria.

1) – Ens preocupa el grau **d'incertesa, deixadesa i manca de decisió** en temes tan crucials per a les pràctiques professionals del sector cultural com la posada en marxa dels Plans Integrals. Uns Plans que es van configurar amb la participació de molts agents del sector, que hi varen contribuir de manera voluntària i no remunerada, i que amb aquest nou Govern, ha entrat en una fase de desídia, que interpretem com una manca d'interès real en el seu desplegament. **Reclamem un calendari d'actuacions de tots els àmbits de la Cultura, una planificació real en la seva posada en marxa, i amb pressupostos específics.** (Mantenir el pressupost del 0,6, demostra un absolut menyspreu respecte a la importància que té la Cultura al nostre país).

2) – Ens preocupen les duplicitats que suposa la doble via de despesa i dispersió. Cal que d'una vegada es doti de **sentit d'existència i funcions al CoNCA i es revisi la seva estructura.** És inadmissible, que el Consell de les Arts no tingui autonomia ni capacitat d'actuació.

3) – D'una banda s'apel·la a la cultura com element essencial de la construcció nacional, i d'altra banda, es converteix cada vegada més en un calaix de sastre sense ordre ni projecte. No veiem cap interès per crear una interlocució política amb el sector. **Les associacions i agrupacions de professionals reclamem interlocutors coneixedors del sector de la cultura, amb capacitat per prendre decisions.**

4) – A banda de la **manca d'un projecte de política cultural** clar, periòdicament es deixen anar *globus sondes* per observar la reacció del sector: una Fira d'Art, un “gran” esdeveniment, canvi de continguts de l'Arts Santa Mònica...

5) – Estem en total desacord en què es **prioritzin les grans Indústries culturals, en detriment de la recerca i el treball cultural de llarg recorregut**. Considerem equivocada l'estratègia de descapitalització de l'OSIC que s'ha vingut produint des de l'aparició de l'ICEC i coincideix amb el creixement d'aquest darrer. Tant l'ICEC com l'OSIC són entitats necessàries que haurien de donar suport a la cultura en aspectes i àmbits diferents.

6) – Declarem el nostre desacord absolut en la gestió i implementació de les polítiques culturals portades a terme en tot el territori i que han provocat el **desmantellament d'estructures sòlides** que han estat suplantades per **iniciatives precàries que no contemplen les bones pràctiques professionals**. Calen directrius clares que assegurin la cura i permanència d'estructures existents, siguin aquestes independents o no.

En relació a l'Àrea d'Empresa, Cultura i Innovació de l'Ajuntament de Barcelona

No podem -ni volem- acostar-nos amb la voluntat de reforçar la “indústria cultural” i deixar relegada totes aquelles pràctiques que tenen a veure amb la voluntat de servei públic i l'activació social de la cultura. Nosaltres diem no a tornar a les **velles polítiques** de l'Ajuntament de Barcelona que no escolten el sector.

1) – Volem **polítiques clares de suport a la creació en general i en especial a l'art i la cultura contemporànies**. Unes polítiques que passin per dotar el sector de recursos, i per facilitar condicions adequades perquè els treballadors i treballadores de la cultura, puguin desenvolupar el treball en una estructura que interconnecti art/societat/vida.

2) – Una ciutat com Barcelona, que no està aprofitant adequadament el seu potencial, sembla que recupera la mirada de les polítiques neoliberals, i no està atenent les demandes dels sectors professionals. Tot això pot contribuir a transformar la ciutat en un aparador de les indústries culturals, i en un desert vers la creació de base, la més compromesa o la més focalitzada cap a la recerca. Es deixen de banda les mirades crítiques i les actituds vertebradores cap al context social. La rellevància de la cultura s'ha de mesurar com a part d'un ecosistema complex, que contribueix al desenvolupament social, humanístic i econòmic. No ha de ser contemplat com una illa desconexa, ni des de la mirada específica d'un d'aquests àmbits.

3) – **L'Ajuntament de Barcelona torna a les polítiques culturals de la ‘marca Barcelona’, lligada al format “festival” i a l'empresa**. És lamentable que no es tinguin en compte les mesures de Cultura que s'han posat en marxa ara farà més d'un any, i aposti de nou per les polítiques culturals que desgasten la riquesa creativa i la capacitat de treball en xarxa dels creadors i creadores. Lamentem que el Pla de Cultures que presentava el nou Ajuntament hagi estat ràpidament eliminat i reemplaçat per la proposta unilateral i no consensuada pel sector que es va presentar a la conferència política “Trencant Murs”.

4) – **Prou de parlar de la Cultura com a “Indústries Creatives”**, mantenint al sector en una profunda precarietat, mentre alts càrrecs, i els empresaris de sempre s'enriqueixen a costa del sector. Perdent d'aquesta manera, la veritable funció de la cultura, que és articular els diferents estrats socials del país i ser creadora del pensament crític, de bens simbòlics i de producció de sentit com a construcció col·lectiva.

5) – **No podem tolerar el fet que l'Ajuntament treballi constantment amb empreses** que ofereixen contractes deplorables als treballadors i treballadores dels museus,

centres d'art i equipaments culturals, precaritzant encara més el nostre sector.

6) – **Prou de polititzar i mercantilitzar els concursos**, amb jurats sense professionals del sector. El codi de Bones pràctiques no només exigeix que hi hagi concursos públics, sinó també concursos amb jurats constituïts per professionals específics dels temes a tractar.

Un exemple d'això, són els dos concursos on **s'han obviat de forma arbitrària i poc respectuosa els processos de participació** que un grup important, complex i prestigiós d'agents de la cultura havien desenvolupat sota les preguntes de QUIN MERCAT DE LES FLORS VOLEM? i QUIN GREC VOLEM? Processos que havien generat unes dinàmiques participatives que reconeixien la veu del sector i que havien donat com a resultat un document full de ruta que a dia d'avui, tot i haver estat sol·licitat, no s'ha pogut consultar ni contrastar. Agraïm la rectificació de les bases en el cas de la convocatòria del Festival Grec i restem a l'espera que també es modifiquin les del Mercat de les Flors.

Uns concursos que de forma inexplicable proposen uns **jurats completament tècnics formats únicament per funcionaris de l'ICUB i altres institucions** que no tenen una formació específica en el camp de la cultura i les arts escèniques i que inclouen en el cas del Mercat de les Flors a assessors personals del mateix regidor.

La comunitat cultural ha engegat una campanya de recollida de signatures que ja porta actualment més de 1.000 persones adherides amb el títol ***Volem que la política cultural a Barcelona ciutat canviï***, en la qual es fa especial atenció a la voluntat d'aturar aquests dos concursos en els termes que s'estan desenvolupant fins al moment i es sol·licita que es portin a terme dues noves convocatòries per a les quals es tinguin en compte als agents del sector.

ÉS PER AIXÒ QUE:

– ***Exigim amb urgència que la Conselleria de Cultura de la Generalitat i l'Àrea d'Empresa, Cultura i Innovació de l'Ajuntament de Barcelona aturinaquest tipus de pràctiques***

– ***Com a mida URGENT demanem la desaparició de TOTA ingerència per part d'assessors personals amb interessos a l'empresa privada i que en el seu lloc es nomenin assessors professionals coneixedors del sector cultural interessats en el desenvolupament d'una cultura pública de qualitat.***

– ***Exigim que es convoquin a les entitats representatives de la cultura catalana i/o barcelonina per a debatre la situació de precarietat del sector cultural i conciliïn les seves polítiques amb tots els sectors professionals de la creació.***

FEDERACIÓ DE PROFESSIONALS DE LA CULTURA

ACCA – Associació Catalana de Crítics d'Art (www.acca.cat)

ACEC – Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (www.acec-web.org)

APCC – Associació de Professionals de Circ de Catalunya (www.apcc.cat)

APIC – Associació de Professional d'Il·lustradors de Catalunya (www.apic.es)

Associació d'Escenògrafs de Catalunya (www.escenografia.org)

PAAC – Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya (www.paac.cat)

APTIC – Associació Professional de Traductors i Intèrprets de Catalunya (www.aptic.cat)

Sent i Crea Projectes (www.sentcreaprojectes.org)

Xarxaprod – Xarxa d'Espais de Producció i Creació de Catalunya (www.xarxaprod.cat)

Unión Estatal de Sindicatos de Músicos, Intèrpretes y Compositoras